

[Hanne Reintoft.]

rigtigt, for det andet på, om ministeren accepterede eller protesterede.

Det korte af det lange er, at vi kan protestere mod diktaturet i Grækenland, vi kan stå og diskutere forbud mod våbenleverancer, men vi kan ikke blive hørt. Har regeringens og socialdemokratiets protester mod det græske styre noget hold i virkeligheden, må vi hermed være kommet til det punkt, hvor ordene ikke længere rækker, hvis nogen skal tro på dem, men hvor handling er påkrævet, og jeg formoder, at statsministeren har planer om en protest mod den amerikanske holdning. Hvis protesten ikke hjælper, må spørgsmålet unægtelig rejse sig, om Danmark har nogen plads i NATO, hvis der længere skal være tillid til danske politikeres ord.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Spørgsmålet, som jeg skal besvare på statsministerens vegne, tager sit udgangspunkt i forlydender om en genoptagelse af USAs leverancer af svære våben til Grækenland. Nogen officiel bekræftelse foreligger ikke, den amerikanske regering har udtalt, at spørgsmålet om våbenleverancer til Grækenland fortsat er under overvejelse.

Men jeg benytter anledningen til at bekræfte, at den danske regering tager afstand fra alt, hvad der kan styrke det nuværende regime i Grækenland, herunder våbenleverancer. Der er ingen tvivl om den danske regerings standpunkt i denne sag; det er blevet præciseret gang på gang, sidst under statsministerens nylige samtaler med præsident Nixon, udenrigsminister Rogers, forsvarsminister Laird og andre førende amerikanske politikere. Jeg har også selv flere gange over for udenrigsministre i andre NATO-lande, bl. a. over for udenrigsminister Rogers, gjort de samme synspunkter gældende. Vi har endvidere ligesom Norge gennem vore ambassader i en række NATO-lande foretaget henvendelse til vedkommende regeringer for at understrege vore synspunkter vedrørende dette spørgsmål.

Hanne Reintoft: Må jeg forstå udenrigsministerens svar sådan, at hvis der er tale om våbenleverancer — også at de er sket uden den danske regerings billigelse — vil man skride til aktiv handling og virkelig

manifestere over for NATO og USA, at man ikke vil finde sig i det, og vil tage konsekvenserne af, at man bliver overhørt, for i så fald vil jeg gerne sige udenrigsministeren tak for svaret.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Det måtte fremgå klart af svaret for enhver, som lyttede med et uhildet og godt sind, at der ikke er nogen ændring i den danske politik, og derfor vil naturligvis også denne politik konsekvent blive ført videre, hvis der er hold i de forlydender, som der her er tale om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Hanne Reintoft** til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren oplyse årsagerne til ministerens modvilje mod at indføre 10 minutters drift på S-banelinjen til Tåstrup — også uden for myldretiderne — sådan som den er indført på andre linjer med færre rejsende?“

Skriftlig begrundelse:

Ministeren har over for bl. a. kommunisterne i de vestlige omegnskommuner givet udtryk for, at han først vil indføre 10 minutters drift på S-banen til Tåstrup, „når der er behov for det“.

Trafikanalyser viser, at netop denne linje befordrer det største antal rejsende. Ifølge trafiktællinger fra 1968 er det gennemsnitlige antal rejsende pr. station mellem København H og Tåstrup 4.438, mens det tilsvarende tal mellem København H og Holte er væsentligt mindre, nemlig 3.942. Alligevel er strækningen til Holte begunstiget med dobbelt drift, idet den både betjenes af den ordinære S-togsdrift til Holte og til Hillerød og af togene på Nordbanen.

Hanne Reintoft: Nu vil jeg uhildet og med et godt sind klage meget over den trafikbetjening, vestegnens befolkning får, for de bliver faktisk trafikalt diskrimineret. Mens de nordlige velhaverkommuners borgere har første classes togvogne og hyppige afgange, så får de mennesker, der har bolig og arbejde i hovedstadens vestegn, en meget, meget dårligere trafikbetjening. Som den S-